

Invenția se referă la construcția de mașini, în special la transmisiile planetare precesionale.

Transmisia planetară precesională conform variantei întâi include carcasa 7, două roți dințate 6 și 8, una dintre ele fiind fixată în carcasa 7, alta legată rigid cu arborele condus 9, iar între ele fiind amplasat un bloc satelit 3 cu două coroane dințate, instalat liber pe manivela 1, în care este executat un canal axial înclinat 2. Nou este aceea că în butucul blocului satelit este executat un număr par de canale axiale 10 amplasate uniform, fiecare canal fiind umplut cu lichid circa $\frac{3}{4}$ din volum și închis ermetic. Canalul din manivela 2, axa căruia este înclinată în direcție opusă în raport cu înclinarea manivelei sub un unghi egal cu unghiul de precesie, este umplut cu lichid circa $\frac{3}{4}$ din volum și închis ermetic.

Transmisia planetară precesională conform variantei a doua include blocul satelit 3 în butucul căruia este executat un număr par de canale radiale înfundate amplasate uniform, fiecare fiind umplut cu lichid circa $\frac{3}{4}$ din volum și închis ermetic.

Rezultatul constă în reducerea momentelor dinamic și de inerție.

Revendicări: 2

Figuri: 3

